

РЕШЕНИЕ

№ 455

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10353** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Н. С. В. чрез адв. Н. Г. срещу решение № 2595 от 11.07.2022г., постановено по н.а.х.д. № 2884/2022г. на СРС, НО, 8-ми състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-024546 от 30.11.2021г., издадено от началник отдел "Пътна полиция" към СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за 6 месеца за нарушение на чл. 140, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението е постановено в противоречие на материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. Според жалбоподателя районният съд не е обсъдил наведените пред него възражения и твърди, че след приключване на образуваната по случая прокурорска преписка не е съставен АУАН, с което са нарушени процесуалните правила. Счита, че описаното в НП нарушение не отговаря на посочената в същото цифрова квалификация, а на нарушение по чл. 175, ал.3, пр.2 от ЗДвП. Моли за отмяна на решението и потвърденото с него НП, както и за присъждане на разноски. Извън срока за касационно обжалване е постъпило допълнение към касационната жалба от упълномощен адвокат – Я. А., с което освен

първоначално наведените възражения се твърди нарушение на принципа “ne bis in idem“ доколкото за санкционираното нарушение е налице приключило друго наказателно производство, а именно това по цитираната прокурорска преписка с Постановление за прекратяване.

В съдебно заседание касаторът не се явява лично, представлява се от адв. А., която поддържа жалбата.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Х. Касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване по касационен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно.

За да постанови решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 04.03.2021 г., около 10:24 часа жалбоподателят Н. В. е управлявал лек автомобил джип „Г. Ч.“, с рег. № 253М685 в [населено място] по ул. Б. шосе с посока на движение от ул. Буховско шосе към АМ-Х., със срок на валидност на регистрационните табели до 06.02.2020 г. Горното било установено в хода на проверка и санкционирано с АУАН за извършено нарушение на чл. 140, ал.1 от ЗДвП. Актът за установяване на административно нарушение бил незабавно връчен на място на В. като същият го подписал без възражения. При същата фактология и правна квалификация е съставено и процесното НП, което е връчено на В..

За да потвърди Наказателното постановление, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съдържат необходимите реквизити, описанието на нарушението съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Тези изводи се споделят и от настоящата инстанция.

По отношение на твърдението, че при постановяване на решението си районният съд не е изложил мотиви по наведените пред него възражения, следва да бъде отбелязано, че всички те се субсумират под общото твърдение, че в процесния случай няма съставен АУАН, което респективно има за следствие, че лицето не е запознато с вмененото му нарушение, а с това са нарушени правото му на защита и съдопроизводствените правила за установяване и санкциониране на административното нарушение. Така направените възражения са категорично опровергани от надлежно събрания доказателствен материал, в това число и приобщеният по делото оригинал на процесния АУАН, видно от който, същия е бил надлежно връчен на жалбоподателя, правилно установено от районния съд, поради което и законосъобразен се явява изводът на съда, че не са допуснати сочените съществени процесуални нарушения. С оглед горното, мотивите на съда, макар и кратки, са дали ясен и пълен отговор на наведените възражения.

По отношение на твърдяното нарушение на принципа ne bis in idem следва да бъде

отбелязано, че видно от представените материали действително в С. районна прокуратура е било образувано досъдебно производство за престъпление по чл.345, ал.2 от НК с предмет същото деяние. Производството е приключило с постановление за прекратяване поради липса на данни за изискуемата от закона с оглед съставомерността на деянието форма на вина умисъл, но с изричната постановка, че материалите се изпращат на административния орган с оглед възможността за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дееца съобразно чл. 243, ал. 3 НПК. При това положение, срещу жалбоподателя е издадено обжалваното наказателно постановление. Със законодателните промени от 2017 г. в ЗАНН и най-вече в НПК беше създаден комплекс от норми чието приложение гарантира в максимална степен адекватно прилагане на принципа „ne bis in idem“ при конкуренция между административнонаказателна и наказателна отговорност, като всякога следва да бъдат взети предвид и общите постановки застъпени в ТР № 3/2015 г. на ОСНК на ВКС по този въпрос. Прегледа на материалите по делото установява, че държавните органи стриктно са се придържали към тези разпоредби като не са допуснали нарушение. След като е възникнало обективно съмнение във възможността установеното нарушение да изпълва състава на престъпление АНО е преустановил действия и изпратил преписката на прокуратурата. Производството пред последната е приключило с окончателен акт, но той не е такъв по отношение отговорността на лицето, за ангажирането на която преписката е препратена към компетентния орган поради което и соченото нарушение не е допуснато. Действително, видно от приложените в преписката документи, е налице издаден АУАН и липсват данни административнонаказателното производство, започнало със съставянето на му, да е било прекратено на основание чл. 33, ал. 2 от ЗАНН след като първоначално е било преценено наличие данни за извършено престъпление по чл. 345, ал. 2 във вр., ал. 1 от НК. Горното обаче не може да бъде счетено за съществено процесуално нарушение, тъй като никъде в санкционния акт административнонаказващият орган не е посочил, че е провел производството въз основа на този АУАН. Напротив, изрично е посочено, че основанийето за реализиране на тази административнонаказателна отговорност не е вече съставения АУАН, а прекратяването на наказателното производство.

При установени обективните признаци на нарушението същото правилно е подведено под санкционна норма на чл. 175, ал. 3, поради което и това възражение се явява неоснователно.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, но пред настоящата не са претендирани от ответника по касация, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното, Административен съд София-град, Х.-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2595 от 11.07.2022г., постановено по н.а.х.д. № 2884/2022г. на СРС, НО, 8-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-024546 от 30.11.2021г., издадено от началник отдел "Пътна полиция" към СДВР, с което на Н. С. В., ЕГН [ЕГН] на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1

от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за 6 месеца за нарушение на чл. 140, т. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.